

mindre vilkårene strider mod præceptiv lov. Der findes to hovedgrupper af »trediemænd«: Erhververe af trampkonnossementer og aflastere, som ikke samtidig er befragtere, i første række fob-sælgere. I forhold til den gældende sølovs § 160, stk. 1, er »modtager ifølge konnossement« erstattet af det mere dækkende »trediemænd, som er indehaver af konnossementet«, idet konnossementet også vil bestemme vilkårene i forhold til andre trediemænd, end den, som til sidst skal modtage godset. Når konnossementet bestemmer vilkårene, kan bestemmelser i befragtningsaftalen kun gøres gældende mod indehaveren af konnossementet, når konnossementet henviser til dem, jf. *andet punktum*. – Når et konnossement henviser til bestemmelser i befragtningsaftalen, er det en forudsætning, at befragtningsaftalen kan identificeres. Foreligger der flere certepartier med forskellige bestemmelser, og det ikke er muligt at fastslå, hvilket af dem, henvisningen i konnossementet skal gælde, må man se bort fra henvisningen.

For udstedelse, indhold og retsvirkninger af trampkonnossementer gælder de samme regler som for liniekonnossementer, jf. henvisningen i § 316, *stk. 2, andet punktum* til §§ 294 til 307. Der henvises ikke til § 294, som giver aflasteren ret til at kræve modtagelseskonnossement ved stykgodstransport. Ved rejsebefragtning forpligtes bortfragteren kun til at udstede ombordkonnossement, jf. § 329. For rejsebefragtning er § 329 dog præceptiv i det samme fartssområde, som § 294 gælder for, jf. § 313, stk. 3.

§ 299, stk. 3, og § 300, stk. 1, beskytter »trediemænd«, som i god tro har indløst konnossementet i tillid til dets oplysninger. »Trediemænd« vil her sige en anden end aflasteren. Ved fob-køb er køberen befragter, mens sælgeren er aflaster.

Når konnossementet bestemmer retsforholdet mellem bortfragteren og indehaveren, er konnossementet undergivet reglerne i stykgodskapitlet, jf. § 253. Efter § 316, stk. 2, *andet punktum*, reguleres bortfragterens ansvar for ladningsskader, og forsinket udlevering af lasten af §§ 274-289, og afsenderens ansvar for skade voldt transportøren eller undertransportøren af § 290. §§ 274-290 er præceptive til for-

del for lasteejersiden indenfor det geografiske virkeområde, der angives i § 252, jf. § 254. For bortfragterens ansvar er det dette brede præceptive virkeområde, som adskiller reguleringen i § 316, stk. 2, andet punktum, fra reguleringen i § 338, der vedrører de situationer, hvor der ikke er udstedt konnossement.

B. REJSEBEFRAGTNING

Afsnit B svarer til den gældende sølovs kapitel 5, afsnit II, med den forskel, at det ikke omfatter stykgodstransport. Desuden gælder afsnittet også for konsekutive rejser, jf. § 312, stk. 1, andet punktum, samtidig med, at det indeholder enkelte regler, som kun gælder konsekutive rejser, jf. §§ 319, stk. 3, 340, stk. 2, andet punktum, 343, stk. 1, andet punktum, 347, stk. 2, 350 og 352.

Til § 317. Fragt

Stk. 1 giver en udfyldende regel for fragtens størrelse, når denne ikke følger af aftalen. Udtrykket »gængs« er også brugt i forbindelse med arbejdet med den nye nordiske købelov. § 317, stk. 1, svarer til den gældende sølovs § 124, stk. 1 og udkastets § 260, stk. 1, vedrørende fragt i stykgodskapitlet, men i modsætning til disse bestemmelser henvises der til gængs fragt på aftaletiden, ikke gængs fragt på leverings- eller indlastningstidspunktet. Baggrunden for forskellen er, at aftaler om stykgodstransport gennemgående er »tilslutningskontrakter«, hvor fragtens størrelse som regel fastsættes først på leveringstidspunktet i overensstemmelse med transportørens standardtarif på det tidspunkt. En udfyldende regel om, at senderen skal betale gængs fragt på dette tidspunkt, hvis fragten ikke følger af aftalen, er derfor den regel, som gennemgående vil stemme bedst overens med parternes forudsætninger. Ved rejsecertepartier lægger parterne derimod gennemgående langt større vægt på markedsforholdene på aftaletidspunktet og på at afklare alle vigtigere spørgsmål allerede på dette tidspunkt. En udfyldende regel, som fikserer fragten til gængs fragt på aftaletidspunktet, er derfor den, som i de fleste tilfælde vil reflektere parternes forudsætninger.